

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK**JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci žalobkyně: **RNDr. A. Z., CSc.**, zast. JUDr. Janem Touškem, advokátem se sídlem Služeb 3056/4, Praha 10, proti žalovanému: **Krajský úřad Vysočina**, Žižkova 57, Jihlava, za účasti: **1. Státní pozemkový úřad**, Husinecká 1024/11a, Praha 3, a **2. Lesy České republiky, s. p.**, Přemyslova 1106, Hradec Králové, v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 3. dubna 2012, č.j., KUJI 23214/2012 ODSH 304/2012-Ma/RODV, t a k t o :

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žalobkyně je povinna nahradit žalovanému náklady řízení ve výši 1. 426,- Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**
- III. **Osoby zúčastněné na řízení nemají právo na náhradu nákladů řízení.**

O d ů v o d n ě n í :

Žalobou napadeným rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání žalobkyně a potvrdil rozhodnutí Městského úřadu Havlíčkův Brod, stavebního úřadu, ze dne 29. 11. 2011, č.j. ST/1377/2010/Ha, kterým byla povolena dle § 115 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (stavební zákon), ve znění účinném ke dni rozhodování žalovaného (dále jen „stavební zákon“), a § 5 a § 6 vyhlášky č. 526/2006, kterou se provádějí některá ustanovení stavebního zákona ve věcech

stavebního řádu, stavba: Polní cesta C1 „K obecnímu lesu“ Nová Ves u Leštiny na pozemcích p. č. 1216/3, 2085 a 2097 v katastrálním území Nová Ves u Leštiny (dále také jen „stavba“). Stavba spočívala v úpravě polní cesty C1 délky 220m na pozemcích p. č. 2097 a 1216/3 včetně sjezdu na pozemek p. č. 2085 navržené v kategorii P 4,0/30, zpevněná šíře penetračním makadamem je 3,0 m se štěrkovými krajnicemi šířky 2x 0,5 m. Součástí stavby jsou dále propustky trubní DN v km 0,072 s následným trubním kanálem DN 600 pro odvod srážkových vod do rybníka a rámový propustek 2,0 m x 1,0 m v km 0,003. Ve výroku II. uvedeného rozhodnutí stanovil úřad podmínky pro provedení stavby. Ve výroku III. rozhodl o námitkách účastníků řízení.

Proti rozhodnutí žalovaného brojila žalobkyně žalobou. Uvedla, že již v odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu namítala, že předmětná komunikace prochází záplavovým územím Vranidolského potoka, kříží jeho tok a dále vede k lesu v kolmém stavu na proudnice povrchových vod, které se při přívalových deštích přelévají přes současnou komunikaci na louky na levém břehu potoka. Při přívalových deštích dochází opakovaně (naposledy v letech 1997 a 2010) k rozvodnění potoka a zaplavení zahrady a sklípku žalobkyně, přičemž voda zasahuje až k jejímu domu. Po provedené úpravě cesty dojde dle jejího tvrzení k výraznému zhoršení stavu, neboť niveleta vozovky projektované komunikace má být ve značné délce zvýšena o 40 cm, čímž dojde k zamezení přirozeného přelivu a zvýší se tím riziko zatopení nemovitostí žalobkyně. Žalovaný však tyto její námitky důvodnými neshledal.

Žalobkyně tvrdí, že takovým postupem žalovaného ve správním řízení byla zkrácena na svých právech a právem chráněných zájmech. Na podporu svých tvrzení si opatřila odborný posudek vypracovaný znalcem z oboru vodního hospodářství a projektování Ing. J. B. dne 15. 5. 2012 pod č. 17/2012. Z něho plyne, že z širších vodohospodářských hledisek již stávající poměry nejsou uspokojivé. Hlavním nedostatkem dokumentace je, že neobsahuje náležitý hydrotechnický průkaz průchodnosti nově navrženého mostku a že výškový systém projektu neobsahuje výškové vazby navrženého mostku na výškové charakteristiky blízkého vodního díla. Žalobkyně dále odkázala na část II. znaleckého posudku, v níž znalec specifikoval zjištěné vady a navrhl doplnění projektové dokumentace.

Žalobkyně proto navrhla, aby krajský soud zrušil jak rozhodnutí žalovaného, tak stavebního úřadu, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

Žalovaný k žalobě uvedl, že uvedený znalecký posudek byl vypracován znalcem z oboru vodního hospodářství, odvětví meliorace a z oboru projektování. Tento znalec tak dle jeho názoru nemůže posoudit projektovou dokumentaci stavby pozemní komunikace, která je předmětem stavebního povolení. Tu ověřil Ing. Z. N., autorizovaný inženýr pro dopravní stavby, mosty a inženýrské konstrukce. Z toho důvodu nemůže být žalobkyní předložený znalecký posudek relevantním podkladem pro přezkoumání projektové dokumentace povolené stavby.

Dále žalovaný uvedl, že náležitosti projektové dokumentace pro stavby veřejně přístupných účelových komunikací jsou stanoveny ve vyhlášce č. 146/2008 Sb., konkrétně v její Příloze č. 8. Předložená projektová dokumentace těmto požadavkům vyhovuje, jejím obsahem je i řešení odvodnění pozemní komunikace. To má sloužit pouze odvodnění dané komunikace, nemůže zajišťovat odvodnění širokého okolí stavby. Napadené rozhodnutí proto považoval za vydané v souladu se zákonem a navrhl, aby krajský soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.

K vyjádření žalovaného podala žalobkyně repliku. Trvala na nedostacích projektové dokumentace, jak je specifikoval znalec Ing. B.. Žalovaným citovaná vyhláška totiž ukládá stavebním orgánům povinnost sledovat související aspekty vodohospodářské povahy a to i v případě stavby pozemní komunikace. Tato ustanovení však autorizovaná osoba ČKAIT měla opominout.

Žalobkyně zdůraznila, že Ing. B. je znalcem v oboru projektování, což je obor univerzální, který není specializován pro odvětví dle povahy stavebních opatření. Zpochybnit jeho závěry tak považovala ze strany žalovaného o neprofesionální pokus účelově zkreslit interpretaci vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 37/1967 Sb., kterou se provádí zákon o znalcích a tlumočnících.

Žalovaný se s argumentací žalobkyně podloženou závěry znaleckého posudku nijak nevypořádal. Přitom tato pochybení znamenají zvýšené ohrožení jejího domu včetně přilehlých pozemků zatopením při přívalových deštích. Dříve se totiž povrchové vody přelévaly přes cestu do luk na levé straně potoka a nezatěžovaly místo (profil) propustku. Realizací projektu budou tyto vody přesměrovány jednak navrhovaným příkopem do úzké kritické oblasti za propustkem a jednak projektovaným trubním kanálem přímo do rybníka. Vzhledem k omezenému odvodu vod přes rybník, který je zabahněný a zarostlý a má vysoko položenou korunu bezpečnostního přelivu, bude mít svedení dalších vod do tohoto území za následek zvýšené vzdušné hladiny rybníka. Tím se zpomalí odtok vody od propustku a zvýší se hladina přívalových vod před propustkem, kde je dům žalobkyně.

Závěrem žalobkyně znovu odkázala na Přílohu č. 8 vyhlášky Ministerstva dopravy č. 146/2008, dle které musí být projektová dokumentace úplná a přehledná. V souhrnném technickém popisu musí být uveden celkový projektovaný rozsah, kapacitní údaje, základní technické parametry, začlenění stavby do území a vliv existující dopravní a technické infrastruktury na stavebně technické řešení stavby a řešení exponovaných objektů (včetně mostků a propustků). Za nedostatečné považovala i souhrnné řešení stavby dle bodu B.1 a B.2. citované přílohy vyhlášky. Technické řešení mostu neobsahuje statické a hydrotechnické posouzení. V dokumentaci chybí rovněž údaje o povodňových hladinách. V podrobnostech odkázala na zmíněný znalecký posudek Ing. B..

Při jednání soudu dne 11. 6. 2013 zůstali účastníci řízení i Státní pozemkový úřad jako osoba na řízení zúčastněná v podstatě na svých dosavadních stanoviscích.

Strana žalující uvedla, že brojí proti těm částem předmětné stavby, které zhoršují odtokové poměry v daném území. Důvodnost jejích konzistentně vznášených námitek měl dle jejího názoru potvrdit znalecký posudek. Poukázala především na riziko záplav při prudkých deštích, které mohou ohrozit její nemovitosti. Podstatu věci spatřuje ve stavu přelivové hrany rybníka, jehož odtokové vlastnosti jsou právě při prudkých deštích nedostačující. Chtěla by proto dosáhnout toho, aby se odtokové poměry od propustku a s tím související odtokové poměry z rybníka zlepšily tak, aby riziko záplav jejích nemovitostí bylo minimální.

Státní pozemkový úřad coby stavebník a z toho titulu osoba zúčastněná na řízení vyslovil názor, že realizací stavby se odtokové poměry v daném místě naopak zlepšily. Došlo k zachování nivelety cesty, byl vyhotoven potrubní kanál, který svádí dešťovou vodu přímo do rybníka a propustek místo 2 trubek o průměru 60 cm tvoří rámový propustek o velikosti 2x1 m. Podle něj žalobkyně slučuje nepřípustně dvě problematiky, jednak vlastní stavební řízení týkající se pouze dané stavby polní cesty, jednak problematiku neutěšeného stavu sousedního rybníka ve vlastnictví obce. Tu však ve stavebním řízení řešit nelze.

S tímto názorem žalobkyně nesouhlasila. Niveleta cesty podle ní zachována nebyla, k jejímu snížení došlo pouze v oblasti propustku. Potrubní kanál ústící do rybníka dle ní může situaci ještě zhoršit. Odkázala na Přílohu 8. vyhlášky č. 146/2008 Sb., podle níž se projektová dokumentace musí zabývat také poměry v blízkosti stavby, nikoliv jenom stavbou samotnou. Netrvala na svědeckém výsledku autora znaleckého posudku Ing. B., pouze dala soudu na zvážení, zda důkazní řízení nedoplnit vypracováním dalšího znaleckého posudku, který by se k Ing. B. tvrzeným rozporům a neúplnosti projektové dokumentace vyjádřil.

Krajský soud následně přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů v řízení podle části třetí hlavy první a druhé dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "s. ř. s"). O věci usoudil následovně.

Předmětem stavebního povolení byla stavba : Polní cesta C1 „K obecnímu lesu“ Nová Ves u Leštiny. Krajský soud zdůrazňuje, že se nejednalo o výstavbu cesty nové, nýbrž o stavební úpravy stávající cesty, která existuje v daném území tzv. odnepaměti. Jejich účelem byla modernizace cesty v rámci realizace schválených pozemkových úprav v dané oblasti. Došlo k rozšíření dosavadní cesty a zvýšení její únosnosti.

Podstatou sporu je otázka, zda a jakou měrou mohla uvedená stavba ovlivnit vodohospodářské poměry v daném území. Žalobkyně poukazovala na situaci

z minulých let, kdy opakovaně došlo k zaplavení jejích pozemků. Obávala se, že realizovanou úpravou polní cesty dojde ke zhoršení odtokových poměrů v daném území a riziko záplavy jejích nemovitostí se v případě přívalových dešťových srážek zvýší. Tyto námitky vznášela žalobkyně v průběhu celého správního řízení, v řízení soudním pak jejich důvodnost dokládala znaleckým posudkem Ing. B., který vytýkal projektové dokumentaci určité nedostatky.

Nutno ovšem konstatovat, že sama žalobkyně jak v průběhu správního řízení, tak v průběhu řízení soudního, opakovaně zdůrazňovala, že pravá příčina problému s odtokem přívalových dešťových vod není ve stavbě polní cesty, ale ve stavbě jiné a to ve stavbě blízkého rybníka ve vlastnictví obce Nová Ves u Leštiny. Žalobkyně poukazovala zejména na to, že v důsledku vysoké přelivové hrany tohoto rybníka dochází při zvýšeném odtoku povrchových vod ke vzduťi jeho hladiny, která tak může dosáhnout až k tělesu polní cesty, resp. propustku Vranidolského potoka, který pod ní protéká a následně se do obecního rybníka vlévá.

Krajský soud musí v souvislosti s tím souhlasit s názorem žalovaného i Státního pozemkového úřadu coby stavebníka cesty, že problematiku stavu uvedeného obecního rybníka nelze směřovat s problematikou stavebního povolení na danou polní cestu. Žalobkyni lze jistě přisvědčit v tom, že dle vyhlášky č. 146/2008 Sb., o rozsahu a obsahu projektové dokumentace dopravních staveb, konkrétně její Přílohy č. 8, musí být v dokumentaci pro povolení stavby řešeny, a to v souhrnné technické zprávě, vlivy, účinky a vazby povolované stavby na okolní pozemky a stavby. Tento požadavek ale vnímá krajský soud jako vliv předmětné povolované stavby samotné. Ta ale v daném případě v porovnání se současným stavem žádné další povrchové vody nevytváří. Není tak stavbou, která by přímo vstupovala do vodohospodářských poměrů v daném území. I z vyjádření žalobkyně je totiž zřejmé, že pokud by nedocházelo k extrémnímu vzduťi hladiny rybníka, nehrozilo by ani zaplavení jejích nemovitostí.

Zásadním důvodem hrozby záplav v daném území totiž není stavba polní cesty, ale právě neuspokojivý stav obecního rybníka, resp. jeho odtokových vlastností. Tento závěr potvrzuje výzva Městského úřadu Havlíčkův Brod, odboru životního prostředí, ze dne 2. 12. 2011. V ní tento orgán v rámci vodoprávního dozoru realizovaného právě na základě připomínek žalobkyně vznesených ve stavebním řízení popsal zjištěné závady a uložil vlastníkově tohoto vodního díla a správci toku provést nápravná opatření. Mimo jiné snížení hladiny v rybníce či vypracování a schválení návrhu manipulačního řádu. Zda ke splnění těchto opatření došlo, není krajskému soudu známo. Je ale přesvědčen, že právě tímto způsobem, tedy řádným a kontrolovaným provozem uvedeného vodního díla, lze dosáhnout vyřešení odtoku povrchových vod v daném území tak, aby nehrozila rizika popsaná žalobkyní. K zajištění takového stavu jsou ovšem příslušné orgány životního prostředí, nikoliv stavební úřad v rámci řízení o stavebním povolení předmětné polní cesty.

Ostatně nelze přehlédnout, že orgány životního prostředí v řízení o stavebním povolení proti úpravám polní cesty nic nenamítaly. Přitom to byly právě orgány životního prostředí, kdo měl povinnost a současně pravomoc se vlivem povolované stavby na vodohospodářské poměry v daném území zabývat a v případě zjištěných nedostatků s povolením stavby nesouhlasit. Tyto orgány však ve správním řízení negativní vliv stavby na danou problematiku neshledaly. Naopak, Městský úřad Havlíčkův Brod, odbor životního prostředí, vydal se stavbou souhlas dle § 17 odst. 1 písm. a) zákona č. 254/2001 Sb., o vodách a o změně některých zákonů, ve znění v té době účinném. Tento souhlas tvořil přílohu žádosti stavebníka o stavební povolení. Ke stavebnímu řízení se dále uvedený orgán ochrany životního prostředí vyjádřil dne 28. 12. 2010, dne 26. 7. 2011 pak vydal závazné stanovisko se stavbou v ochranném pásmu lesa, dne 28. 11. 2011 závazné stanovisko se zásahem do významného krajinného prvku – rybníka. Orgány životního prostředí tedy proti stavbě polní cesty v té podobě, v jaké byla povolena, nejenže nic nenamítaly, ale při znalosti obsahu projektové dokumentace předložené stavebníkem s povolením stavby výslovně souhlasily.

Krajský soud považuje za důležité opakovaně zdůraznit již shora zmíněné, tedy že povolovaná byla nikoliv stavbou v daném území zcela novou, ale že jí došlo pouze k úpravě stavby stávající. Problematické odtokové poměry nevznikly v důsledku této úpravy, ty panovaly v daném území již dávno, o čemž svědčí zmínka žalobkyně o záplavách již v předminulé dekádě. V průběhu stavebního řízení bylo žalobkyni vyhověno v otázce nivelety modernizované cesty, která měla být původně výrazně vyšší oproti niveletě cesty původní. Na základě připomínek žalobkyně byla niveleta cesty v místě propustku snížena na původní úroveň. Jak je patrné z projektové dokumentace, je uvedené místo nejnižším bodem uvedené cesty v daném území, tedy logicky místem kde je možno přepokládat největší účinek přelivového efektu zmiňovaného žalobkyní, kdy hladina vzdutí rybníku může přetékat přes cestu do přilehlých luk. Rovněž instalací rámového propustku o rozměrech 2x1 m oproti původním dvěma trubkám o průměru 60 cm nemohlo dojít ke zhoršení průtoku vody tímto propustkem. Původní projektová dokumentace byla navíc doplněna o potrubní kanál svádějící povrchové vody z určité části dotčeného území do rybníka.

Žalobkyně v žalobě namítala, že povolením stavby byla zkrácena na svých právech a právem chráněných zájmech, ovšem nutno konstatovat, že bez bližší specifikace, pouze v rovině obecné. Krajský soud však z důvodů shora uvedených neshledal, že by povolením stavby došlo ke konkrétnímu dotčení např. vlastnických či jiných práv žalobkyně. Ta se tak spíše dostala do pozice veřejného žalobce snažícího se o nápravu vodohospodářských poměrů v daném území, což je ovšem úloha, ke které nemá s ohledem na znění § 66 s. ř. s. pravomoc. Již tato skutečnost úspěšnost žaloby vylučovala.

Dle § 111 odst. 1 stavebního zákona z roku 2006 stavební úřad přezkoumá podanou žádost a připojené podklady z toho hlediska, zda stavbu lze podle nich provést, a ověří zejména, zda a) projektová dokumentace je zpracována v souladu s územně plánovací dokumentací, s podmínkami územního rozhodnutí nebo územního souhlasu, b) projektová dokumentace je úplná, přehledná, byla zpracována oprávněnou osobou a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu.

Dle krajského úřadu této své povinnosti stavební úřad i žalovaný dostály. Rovněž dle krajského soudu splňovala projektová dokumentace ověřená autorizovanou osobou ČKAIT, nesoucí za její obsah odpovědnost, všechny náležitosti stanovené Přílohou č. 8 shora již citované vyhlášky č. 146/2008 Sb. a to včetně hydrotechnických výpočtů průtočnosti rámového propustku pro případ dvacetileté vody a včetně zhodnocení vlivu povolované stavby na okolní pozemky a stavby (k tomu se krajský soud vyslovil již výše). Požadavky kladené na projektovou dokumentaci obsažené v žalobkyní předloženém znaleckém posudku Ing. B. již dle krajského soudu tyto vyhláškou stanovené nároky na projektovou dokumentaci přesahují (např. požadavek na hydrotechnický výpočet průtočnosti rámového propustku při stoleté vodě). Za podstatné však považuje krajský soud zejména to, že i z obsahu uvedeného znaleckého posudku je zřejmé, že vodohospodářské poměry v daném území, včetně odtokových poměrů povrchových vod, ovlivňuje zejména stavba rybníku, resp. její provoz.

Je zřejmé a i pochopitelné, že žalobkyně se pokouší o nápravu vodohospodářských poměrů v daném území v souvislosti se správním řízením o povolení úprav stávající polní cesty. Jak už ale krajský soud uvedl shora, touto stavbou práva žalobkyně na ochranu svých nemovitostí před povrchovými vodami bezprostředně dotčena nejsou. Nelze tedy po této stavbě spravedlivě požadovat, aby právě při její realizaci došlo k nápravě pochybení, která vykazuje stavba jiná. Sjednání případné nápravy v rámci vyřešení otázky odtokových poměrů v daném území je v kompetenci orgánů ochrany životního prostředí.

Protože tedy krajský soud s ohledem na shora uvedené nepřisvědčil žádné ze žalobních námitek, neshledal žalobu důvodnou a nezbylo mu, než ji zamítnout v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s. ř. s.

Výrok o nákladech řízení se opírá o ustanovení § 60 odst. 1 s. ř. s. Dle něj má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Ve věci měl úspěch žalovaný, ten na nákladech řízení účtoval jízdné za cestu na jednání soudu z Jihlavy do Hradce Králové a zpět. Žalobkyně proto byla zavázána povinností žalovanému tyto prokázané náklady řízení uhradit, jak je stanoveno ve výroku II. tohoto rozsudku.

Náklady řízení spočívající v jízdě na cestu na jednání soudu na trase Praha – Hradec Králové a zpět uplatnila rovněž osoba zúčastněná na řízení Státní pozemkový úřad. Dle § 60 odst. 5 s. ř. s. má osoba zúčastněná na řízení právo na náhradu jen těch nákladů, které jí vznikly souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil. Z důvodů zvláštního zřetele hodných může jí soud na návrh přiznat právo na náhradu dalších nákladů řízení. Státní pozemkový úřad spatřoval tyto důvody zvláštního zřetele hodné v tom, že předmětnou žalobou byla přímo a bezprostředně dotčena jeho práva coby stavebníka již postavené polní cesty podle pravomocných správních rozhodnutí. Dal také krajskému soudu ke zvážení, zda nebyla splněna i podmínka dle § 60 odst. 5 věty první s. ř. s., neboť se jednalo o jeho povinnost zúčastnit se nařízeného jednání z titulu osoby zúčastněné na řízení, která byla žalobou nejvíce dotčena na svých právech, včetně případných finančních dopadů.

Ani jednomu z argumentů nemohl krajský soud přisvědčit. Účast při jednání soudu je dobrovolná jak pro účastníky řízení, tak pro osoby na řízení zúčastněné, Krajský soud tedy nemohl žádnému z nich povinnost účasti na jeho jednání dne 11. 6. 2013 uložit. Státní pozemkový úřad se nejprve z jednání omluvil, následně se soudního jednání zúčastnil, v každém případě se ovšem jednalo o jeho svobodnou volbu. Mezi důvody hodné zvláštního zřetele pak rozhodně nelze zařadit skutečnost, že žalobou byla dotčena práva Státního pozemkového úřadu coby stavebníka dotčené stavby. Tento fakt je toliko naplněním materiálního znaku osoby zúčastněné na řízení ve smyslu ustanovení § 34 odst. 1 s. ř. s. Jako takový tedy nemůže být důvodem hodným zvláštního zřetele ve smyslu ustanovení § 60 odst. 5 věty druhé s. ř. s., který by mohl mít vliv na otázku práva na náhradu nákladů řízení. Druhá osoba zúčastněná na řízení, tedy Lesy České republiky, s. p., náhradu nákladů řízení nepožadovala. Krajský soud proto o nákladech řízení osob zúčastněných na řízení rozhodl, jak je uvedeno ve výroku III. rozsudku.

Poučení :

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s.ř.s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

V Hradci Králové dne 18. června 2013

JUDr. Jan Rutsch, v.r.
předseda senátu